

SOČA

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti profinjana ali v Gorici na dom polijana.

Vse leto 4.40
Pol leta 2.20
Četrt leta 1.10

Pri ostanjih in tako tudi pri „Prof. lanicah“ se plačuje za navadno tristoletno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat

7 „ „ „ 2 „

6 „ „ „ 3 „

Za vsako črko po prostoru

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah na Starem trgu in v Nanaki ulici in v prodajalnici G. Likarja v Sežaniških ulicah h. št. 18.

Dopisi naj se pošljejo uredništvu Via Mercato 12, naročnina pa uredništvu „Soča“, Via Seminario št. 10.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi se so blagovoljno frankujejo. — Delavcem in drugim nepromočnim se naročnina sniža, ako se oglase pri uredništvu.

P. n. gospodje volilci!

Podpisani odbor slovenskega narodnega političnega društva „Sloga“ obrača se danes do Vas, ki boste volili v kmečkih občinah dne 25. t. m. in v trgih dne 28. t. m., sadnji krat pred volitvami ter Vam ponavlja vse dosedanja priporočila. Podpisani odbor je po resnem preudarjanju v sporazumljenju z volilci in z odličnimi rodoljubi sestavil listo mož, katero Vam danes, skoro na predvečer volitev, zopet prav toplo priporoča, da jim daste svoje glasove. Kandidati, za katere se je odločil „Slogin“ odbor, so naslednji:

I. v kmečkih občinah:

1. v okrajnem glavarstvu sežanskem:

dr. Jožef Abram, odvetnik v Gorici;

Rajmund Mahorčič, veleposestnik in župan

v Sežani;

2. v okrajnem glavarstvu tolminskem:

dr. Anton Gregorčič, profesor bogoslovja v

Gorici;

dr. Nikuš Tonkli, odvetnik v Gorici;

3. v okrajnem glavarstvu okolice goriške:

dr. Alekšij Rojec, hišni posestnik in zdravnik

v Gorici;

dr. Josip vitez Tonkli, odvetnik v Gorici;

II. v trgih in obrtnih krajih: Bole, Kobarid,

Tolmin, Kanal, Ajdovščina:

Josip Ivančič, c. k. notar v Tolminu.

Te može volite, ki so Vas že sastopali v deželniem zboru, in prepričani bodite, da jo dobro pogodite. Ne dajte se premotiti po ljudeh, ki Vam morda drugače svetujejo; temveč držite se trdno nasvetovanih kandidatov, in smaga bo gotova.

V Gorici, 20. junija 1889.

Odbor „Sloge“.

Volilem veleposestnikom

razposlal je odbor „Sloge“ obrazce za pooblastila in naslednji poduk.

P. n. gospodje volilci, veleposestniki!

Bliža se čas, ko Vam bo stopiti na volišče in oddati svoj glas za tri poslance v deželni zbor goriški.

Velika moč položena je s tem v Vaše roke; a velika je tudi odgovornost, katero si nakladate s svojim glasom pred vso deželo in pred vsem narodom slovenskim.

Od Vaših glasov bo odvisna večina v deželniem zboru goriškem. Ako boste složno volili narodne kandidate, bo slovenskih poslancev toliko, da zastopniki druge narodnosti ne bodo mogli ničesa početi brez njih. Če se pa dajo kateri izmed Vas pregovoriti, da bodo glasovali za kandidate, katere nam postavljajo naši nasprotniki, se more prigoditi, da poslanci druge narodnosti v zvezi s takimi izvoljenci od naše strani bodo imeli zadostno število, da bodo lahko brez nas skleпали o nas in o svojih koristih, ki zahtevajo vedno večjih žrtev na veliko očitno škodo našo v narodnem in gmetnem oziru.

Narodni volilci izmed veleposestva! imejte to resnico uže zdaj pred očmi, in predstavite si jo še bolj živo v trenutku volitve, in gotovo se ne daste pregovoriti nikomur in po nikakih zvijačah, da bi glasovali za kandidate, ki nam jih postavlja naš najodločnejši nasprotnik. Držite se „Sloge“ in njenih nasvetov, držite se njenih kandidatov, in gotovo se ne boste kesali.

Bodite prepričani, da naši nasprotniki ne spijo, ampak da so že sestavili listo kandidatov izmed mlačnih in neodločnih Slovencev, katerim so dodali odličnega moža Neslovenca, ter da že agitujejo za njo in pobirajo pooblastila pri slovenskih volilcih. Zato pozor! in zopet pozor!

Dne 5. julija t. l. boste oddajali svoje glasove v deželni palači v Gorici ter odločevali usodo slovenskega naroda na Goriškem za dolgih šest let. Pridite tisti dan k volitvi vsi, kateri imate k temu pravico, da Vas ne prehitijo in premagajo s pomočjo nekaterih naših omahljivcev mnogi italijanski volilci, ki volijo z nami vred v isti volilni skupini. Kdor ni posebno zadržan, naj pride k volitvi sam, da odda svoj glas in da bo še s pooblastilom volil za koga drugega.

Kdor ne vé gotovo, ali bo mogel priti osebno k volitvi ali ne, naj pošlje iz previdnosti svoje pooblastilo „Sloginemu“ predsedništvu, katero mu je shrani. Če pride tak volilec na dan volitve osebno v mesto, vrne se mu njegovo in morda izroči še katero drugo pooblastilo. Če ne bo mogel priti, oddá se njegovo pooblastilo drugemu volilcu, da bo zanj volil.

Zenske, društva in družine, ki smejo voliti le po pooblaščenih, tertaki posamezni volilci, ki vejo, da se ne bodo mogli osebno udeležiti volitve, naj pošljejo „Slogi“ svoja pooblastila z volilnimi izkaznicami vred, katere dobijo od okrajnih glavarstev, oziroma od mestnega županstva v Gorici.

Obrazec (formular) za pooblastilo poslal se je ob enem s tem pismom vsakemu volilcu posebej. Na tem obrazcu naj se nič drugega ne zapiše razen podpisa onega volilca, ki daje pooblastilo. Vse drugo izpolni volilni odbor o pravem času. Če kdo ne zna pisati svojega imena, naj se samo podkriža, ali tedaj je treba, da se podpišete dve priči podkrižanja.

Pooblastila in volilne izkaznice naj se pošljejo predsedništvu „Sloge“ hitro, ko kdo dobi izkaznico, da se o pravem času popravi, ako bo kaj pomanjkljivega.

Na dan volitve pridite vsi volilci ob osmi uri zajutra v pisarno predsednika „Sloge“ dr. Josipa Tonklja, da sestavno dogovorite radi volitve in da si razdelite pooblastila.

Po tem pa volite vsi za poslance gg:

AND. KOCIJANČIČ-A,

vleposestnika v Podgori;

IGNACIJA KOVAČIČ-A,

vleposestnika pri Sv. Luciji in

dr. ANDREJA LISJAK-A,

zdravnika v Gorici.

V GORICI, 18. junija 1889.

Predsedništvo društva „Sloga“.

Dr. JOS. TONKLI m. p.

Ker je mogoče, da ta okrožnica ne pride v roke vsem veleposestnikom ali da jo kdo zgubi, priobčil jo je s tem odbor tudi v „Soči“, da jo berejo tudi č. gg. duhovniki, naitelji,

župani in drugi, ki niso volilci, da opomnijo volilce na njo in da poskrbijo po svoji moči, da se bo vse redno vršilo. Ker so volitve opravilo splošne veljave in važnosti, zato naj pripomore k njihovi sreči vsakdo po svojih močeh s poukom, z navdušenjem in z drugimi pravičnimi in poštenimi pripomočki.

V Gorici, 20. junija 1889.

Odbor „Sloge“.

Dopisi.

Iz Št. Petra. Dne 15. jun. t. l. točno ob 10. uri predpoludne vršila se je tu v navzočnosti g. dvernega svetovalca bar. Rehbach-a volitev župana in 3. podžupana.

Na predlog pred. g. dekana, bil je Nj. ekszellenca Franc grof Coronini zopet enoglasno izvoljen županom. Ta radostni čin naznanil se je občinarjem se streljanjem s topili in s triandanjem zvonov. Novovoljenega župana nagovoril pred. g. dekan blizo tako-le: „Dovolite, ekscelencas, da Vas v imenu starešinstva in cele občine pozdravim kot našo novo izvoljenega g. župana. Občina si šteje v visoko čast in je ponosna na to, da ima zopet za svojega voditelja prvega moža cele dežele, župana, koji je uzor vseh županov in koji že toliko let (21) z bistrim umom, spretno roko, očtovako skrbjo in velikodušno požrtovalnostjo vodi občino brez vse tudi najmanjše sebičnosti, ker tudi posel tajnika brezplačno sam opravlja ter prepušča sobo v svoji palači za pisarnico in zborovanje. Blagovolite ekscelencas za to sprejeti našo najtoplejšo zahvalo, sklesajeno s presrečno in vročo željo, naj bi Vam mili Bog ohranil do skrajne meje človeškega življenja stvno zdravje, krepko meč, bistrega duha in tako plemenito srce na radost in veselje Vam in Vaši visokorodni družini in v blagor občini, deželi in državi!“

Moldé je pritrjevalo starešinstvo pred. g. govorniku, iskrenemu in skrbnemu svojemu dušnemu pastirju in priljubljenemu dekani. Govoril je gotovo iz src vseh navzočih staršev. Nj. ekscelencas g. grof se mu je ves ginjec presrečno zahvalil ter obljubil, tudi nadalje svoje moči v blagor občini pouvedevati. Da mu bode pa to tem lože doseči, naprosil je navzoče novoizvoljeno starešinstvo nadaljne podpore. Spominjal se je tudi našega presvetlega cesarja F. J. I., kojemu bqdimo vsi vedno zvesto udani, ter povabil starešinstvo, naj z njim vred vsklikne trikratni živio! na presvetlega cesarja. Navdušeni živio! se je mogočno razlegal po grofovski palači.

Na to preide se k volitvi 3. podžupana. Prvim podžupanom je bil skoro enoglasno izvoljen gosp. Jožef Stiegler, grajščinski oškrbnik in posestnik v Št. Petru. Novi gospod podžupan je sicer rodom Nemec, a priučil se je v teku 14 let svojega službovanja v tukajšnji občini skoro popolnoma slov. jeziku. Da naš narod tudi ljubi in spoštuje, dokazuje to, da je v mnogim ali družtvom, koje tudi po mogočnosti pedpira. Se svojim uljudnim obnašanjem, ljubeznjivostjo in odkritim značajem pridobil si je srca vseh občinarjev; dokaz temu je uprav to, da so mu izročili in zaupali opravila in čast prvega podžupana. Ostalima podžupanoma izvoljena sta: Anton Furlan in Valentin Černic, zadnji po Goriškem sploh znani tonorist, izgleden cerkvenik in obče čislani posestnik.

Izvoljenemu županstvu govoril je dvorni svetovalec baron Rehbach krasne besede: naj bodo vedno udani presvetlemu cesarju, naj vestno spolnujejo svoje dolžnosti, naj skrbijo, da se to, kar smo od svojih očetov prejeli (vero, krščanske običaje itd.), ohrani in na potomce preide. Gorke je opominjal županstvo, naj skrbí za mir in red v občini, da se mlada ne bo prestopala in po noči okoli rogovilla,

Kostanjevič pri št. 88. oo. frančiškanih, katero je vodil prvostolnik prošt mon. Jordan. Gledejočega ljudstva je bilo na 5000, in vendar se ni zgodil niti najmanjši nered; policijski nadzornik Polje se svojimi močmi je red vzdržal. Procesije so se vdeležili tukajšnji veterani, na čelo jim predsednik stotnik Jacobi, poveljnik g. of Lanthieri in drugi odborniki, z novo godbo, vzeto izmed Goričanov, ki je pri tej priliki prvič nastopila. Veterani vodili so se jako dostojno, delali so špali po vsi poti ter korakali še v dveh oddelkih. Pri četrtem evangeliji bilo je ganljivo, ko so veterani in godba dobili blagoslov. Najdaje veteransko društvo še dalje lep izgled domoljubja in bogohubnosti.

V volilne zadeve za deželni zbor goriški se „Soča“ ni spuščala na svojo roko, odkar je v številki 21. z dne 24. maja t. l. izjavila, da bo odbor političnega društva „Sloga“ vodil letošnje volitve in da mu je v ta namen odprla v svojih prelatih prostora, kolikor ga potrebuje. Vseled tega sprejemala je le take poročila o volitvah, ki so izhajala od društva „Sloga“ ali katera je predsedništvo odobrilo. Nasprotno, si poročila ni mogla sprejemati, ker s tem bi se bila nekako iznevolila dani besedi in ker ni hotela biti samooblastna razsodnica v stvarih, ki se vevajo in ki zahtevajo vsestransko premišljevanje mnogih rodoljubov, katerih žalibog nima med svojimi sodelovalci. Menimo, da ko je „Sloga“ poročala po deželi razna mišljenja in mnenja, je najbrže zapazila tudi sebi nasprotno težnjo, če so kje in da jih je tudi poštovala pri svojih sklepkih, ki se torej imajo smatrati, kakor se zdi, kot sad vsestranskega in nadrobnega pretresovanja obstoječih razmer in tedaj kot goriškim razmeram najbolj prikladni. S tem pojasnilom naj bodo potolaženi oni, ki so se v zadnjem času čeleli, da bi „Soča“ sprejemala sestavke, ki se niso ujemali z vsimi koraki našega najstarejšega in najboljstrojšega političnega društva. S takim postopanjem smo morebiti zadušili vir marsikateremu prepiru in nasprotovanju, ki bi bilo morda še škodovale splošni stvari. Zdelo se nam je, da odbor desetero mož lože prevzame odgovornost za svoje delo, ko en sam urednik.

V pojasnilo „Corriere“ od 15. t. m. piše, da so v četrtek 13. t. m. duhovniki in učitelji v gostilni pri „Belem zajcu“ peli slovenske pesmi ter da so se vadili za slavnost, koja namerava imeti „Bralno in podporno društvo.“ Če goriški „Corriere“, nima bolj pravičnih dopisovalcev, naj svoj list nese na Brunov spominek v Rim. Kakor je že našim čitateljem znano, imelo je isti dan „Cecilijansko društvo“ svoj občni zbor v velikem semenišči, katerega so je vdeležilo več d. g. duhovnikov, učiteljev in drugih društvenikov; po obnem zboru sešlo se je več teh k obedu k „Belemu zajcu“. Po obedu so pa Mirenski pevci, kateri so se bili udeležili obnega zbora, zapeli več narodnih pesmi, pa ne da bi bili peli d. g. duhovniki, in tudi ne da bi pevali se za slovesnost vadili, kakor „Corriere“ piše. To je ves nemir in draženje mirnih Goričanov, katerega so nedolžni duhovniki in drugi naredili. Meni se zdi, da „Corriere“ se le jezi, ker so se pele le slovenske pesmi, in da ako bi peli Bruno-ve italijanske pesmi, bi gotovo molčal.

Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici“ omissilo si je že pred petimi leti zastavo s podobno sv. Cirila in Metoda, društvenih priprošnikov. Imelo je tudi dovoljenje za slovesno blagoslovljenje svoje nove društvene zastave dne 6. julija 1884. Nepričakovane zapreke prišle so tedanji odbor, da je moral to slavnost odložiti. Pozneje je večkrat poveljal prošnje za rečeno slavnost, pa vselej brez uspeha. Slednjič je dobil lansko leto, ko je vodil politično oblast v Gorici c. k. minister-ski tajnik grof Srasoldo, vsaj deloma povoljen odgovor, ki je dal upanje, da se izpolni želja društvenikom podpornega društva. Ob enem je pa ta odgovor izrekel načelo, da dotična slovesnost bo morala biti popolnoma privatna, to je v ograjenem prostoru brez sprovedov po mestu in brez vihrajočih narodnih zastav, kakor so je bilo to določilo tudi gledč enake slavnosti italijanskega podpornega društva „di mutuo soccorso“ dne 16. septembra 1888.

Z ozirom na ta odlok c. k. okrajnega glavarstva z dne 26. avgusta 1888 vložil je društven odbor 17. aprila t. l. prošnje, da bi smelo društvo blagosloviti svojo zastavo dne 16. junija t. l. v Katarinovem vrtu, na Goriškem. Okrajno glavarstvo je prošnjo sicer uakšalo, pa vzpored tako skrcilo in omejilo, da je bil društven odbor siljen, uročiti utok pri c. k. namestništvu proti temu odloku.

Z raspisom dne 5. junija t. l. naznanilo je okrajno glavarstvo društvenemu predsedništvu, da namestništvo je utok sprejelo ter dovolilo, naj se slavnost vrši po tistem vspredu, ki ga je sestavilo društvo samo. Dostavilo je pa c. k. okrajno glavarstvo kot pomočnik oblast za mesto goriško, da vzpored se mora natančno vršiti, da ni vabiti več gostov nego jih more sprejeti slavnostni prostor in da vabila naj se glasijo na ime vabljencevo. Z ozirom na majhne prostore, ki so v Gorici na razpolago za take slavnost, mora se reči, da je ukrep c. k. okrajnega glavarstva opravičen in hvale vreden.

nost, mora se reči, da je ukrep c. k. okrajnega glavarstva opravičen in hvale vreden.

Predno je odbor uročil zgore navedeno prošnjo z dne 17. aprila t. l., dogovoril se je s krčmarjem pri Katarinu radi prostorov ter dobil zagotovilo, da krčmar stori z veseljem vse, kar je v njegovi moči, da zadovolji tisti dan svoje mnogoštevilne goste. Ko se je zvedela namera podpornega društva, začeli so nekateri goriški trgovci zahajati na pivo h Katarinu tako dolgo, da so mu prirastli na srce. Vseled tega se je zgodilo, da ko je podporno društvo slednjič dobilo dovoljenje za svojo slavnost in povprašalo z nova radi prostorov pri Katarinu, sta začela stavljati krčmar in pivar Larisch toliko zaprek, da podporno društvo se je videlo zopet na cesi.

Po prijaznosti dotičnega cerkvenega predstojnika in gostilničarke pri „Ogerki kroni“ dobilo je slednjič društvo vendar tudi potrebne prostore. Predpoldanska slavnost, sv. maša in blagoslovljenje bo v cerkvi sv. Ivana, oziroma na prostoru zunaj cerkve; popoldanska veselica in banket bo pa v prelepih prostorih gostilne pri „Ogerki kroni“ v sredi mesta. Kot dan društvene slavnosti določen je 7. julija, to je prva nedelja po godu sv. Cirila in Metoda, društvenih patronov. Zastavi bo kumovala plemenita gospa, visokorodna grofinja Dragotina Lanthieri, iz starodavne plemenitaške hiše, ki ima obširna posestva na Goriškem in na Kranjskem, katera se je odlikovala po svojih členih v cerkvenih in državnih službah, posebno tudi v vojaškem življenju in na snanštenem polju. Natančnejši program tej slavnosti objavi se prihodnjič.

Slovensko učiteljsko društvo za goriški okraj imelo bode vseled odborovega sklepa svoje letošnje glavno zborovanje v četrtek dne 18. julija t. l. ob 9. uri dopoldne v prostorih slovenske deželne kmetijske šole. Dnevni red: a) Poročilo o društvenem delovanju pretečenega leta, b) Pregled letnega računa, c) Volitev treh odbornikov, ki pregledajo do prihodnje skupščine društveni račun, d) Volitev društvenega vodstva. K mnogobrojni vdeležbi uljudno vabi Odbor.

Katoliško bralno društvo v Št. Ferjanu imelo bode v nedeljo 23. junija t. l. svoj redni občni zbor se slededim dnevnim redom: I. Nagovor predsednikov. II. Poročilo tajnikovo. III. Poročilo blagajnikovo. IV. Volitev predsednika, odbora in namestnikov. V. Razni predlogi. K občni udeležbi vabi odbor, ker pri V. točki bode razgovor o udeležbi društva pri slavnosti goriškega društva. Odbor.

Na Št. Viški gori na posestvu Luke Seljaka našli so starinske grobove. Po metra do 70 cm globoko v zemlji dobili so kamnite plošče, pod kojimi je zemlja zelo črna, tolsta in oglju podobna. To so ostanki mrličev, koje so devali v prstene lonce, ki so pa že popolnoma sprstene. Samo pri enem grobu našli so dno pratenega lonca, ki je rdeče barve kakor strešni korci. Med sprstenelemi ostanki dobili so tudi razne kovinske reči, kakor n. pr. malo železno sekirico, zaponke (ki so po 5 do 15 cm dolge), zapetnice i. dr. Zaponke in zapetnice so iz neke rumene kovine in prevlečene s kitom za 1 mm na debelo. Ta kit je v sredini zelenkast. Ker so že pred več leti prav na tem posestvu našli tudi sulico in nekeke verižice, zanima to gosp. Marchesettija, koji preiskuje sada starinske grobove v Kobaridu. Morda se boše tudi tukaj preiskovalo in kopalo, kar gotovo osvetli zgodovino našega kraja iz starih časov.

Preštempljene znamke ali marke se že vedno nabirajo. Priporočam se za nje podpisani. — Da je zbiranje starih, razgoreti in tedaj tudi mark prišlo dandanes kar že v navado in modo, to je znano. „Album“ z markami, tapcirane galerije in sobane najdemo pri Turkih in Kinzih.

Kristijanstvo obrača pa vse to v boljji in blažji namen, namreč v rešavanje poganov in za misijone. V ta namen zbira in pobira marke. Malo filijato imam tudi jaz. Reči moram, da mi zbiranje dobro napreduje, kajti v enem letu nabral in odposlal sem mark in kolekov 71.000. Srčna hvala onim št. gg. duhovnikom, učiteljem in drugim gospodom, ki me v tem podpirajo in marke pošiljajo ter: „Bog plati!“ Nedavno dobil sem za 35.000 mark (večinoma avstrijskih po 5 kr.) okoli 18 gld. Ni dosti prav za prav, a za uboge pagane je dosti. Dobilo bi se več, ali kakor povsod, tako tudi tukaj snedó eno tretjino, včasih polovico, nesrečni „mešetarji“, posredovalci.... judja! Že zopet judje, porečeš! — Tako je, oni morajo biti povsod.

Kakor že omenjeno, sprejme se vse. Narbolje so marke časnikov stare, ker te se oddajajo po 5 do 10 kr. ena! Marke zrezane, prestrizene, in brez zobkov so brez veljave. Da so marke tujih držav drago plačujejo, je znano.

Prosim vse one gospode, kojim sem za marke pisal, kakor tudi druge, naj mi dopošljejo, kar so nabrali, prej ko mogoče, ker ravno zdaj namerujem odposlati zopet veliko skupino. Priporočam se torej. Karol Oger, vikar v Tomnici na Kranju.

Iz poročila banke „Slavije“ za leto 1888 posnemamo te le številke: Vseh članov štala je banka 205.090, ki so imeli zavarovan kapital 190.669.74 gld. 64 kr. in so zato uplačali 1.508.637 gld. 74 kr. zavarovalnine ter 70.848 gld. 54 kr. pristojbin. Reser-vni in poroštvni fond: narešit so na 6.727.435 gld. 88 kr. in so, kakor je razvidno iz pregledno sestavljenega izkaza, naloženi vsakozí varno in vrednostno papirjih, v posojilih na zemljišča in v posojilih v lastne police. Čistega dobička imela je banka 98.88 gld. 52 kr., od katerega se razdeli 24.485 gld. 68 kr. članom odd. I. in II., ostalo pa doda se rezervni in poroštvni fondom. Uradniški pokojninski fond narešit je na 155.613 gld. 30 kr., dosegel je ted številko, s kakršno se more izkazati redko kate zavarovalnica. Uradniki „Slavije“ morejo torej zaup-glejati v bodočnost. Ker se čisto nič ne banko „Slavije“ moramo priznati, da je sestavljena jako pregledno in lahko umevno. Olovcu, ki jo pregleda, jedi jasno pred očmi vse denarne gospodarstvo zavoda, inventarja, organizacijskih stroškov, ukvariti in skrbeti, pred-plačil — kar vas navaja večina zavarovalnic mo-aktivi — ne nabijamo v bilanci banke „Slavije“ dokaz, da je njena uprava vsakozí previdna in po-štvena. Letos preteklo je dvajset let, odkar so člki rodoljubi ustanovili banko „Slavije“. V vsi dvajsetih letih izplačala je svojim članom 14.226.105 gld. 122 kr. — Te številke, menimo, govora dovolj jasno.

Št. 374.

Razpis učiteljskih služeb.

V tem okraju se s tem raspisuje:

- mesto učitelja-voditelja nižje razrednice v Tolminu;
- mesto učitelja-voditelja enorazrednice na Ljubiču;
- mesto učitelja-voditelja enorazrednice v Otalški;
- mesto učitelja-voditelja enorazrednice v Soči;
- mesto učitelja-voditelja enorazrednice v Pedberdi;
- mesto popotovalnega učitelja za Gorje-Poče;
- mesto učitelja v Kobaridu;
- mesto učitelja v Orlkem;
- mesto učitelja pri Sv. Luciji;
- mesto počučitelja v Kobaridu.

Prosilci za mesta pod a) do e) morajo biti sposobni učiti tudi versko; oni za mesto pod j) eventualno tudi pod g) prev dobro izurjeni v godbi na govil in v petji, ker je učiti govil in petje poješce dok. pripravljavnice.

Dohodki prvih 9 mest so III. plačilne vrste, le prosilci tega okraja, ako so udaj v II. ali I. plačilni vrsti, ostanejo pri podelitvi službe pod a) v sedanji vrsti.

Potovalni učitelj dobival bode 100 gl. odškodnine za pot.

Prošnje s postavnimi spričevall naj se vložijo pri podpisnem v dobi 6 tednov po razglašenju raspisa v časniku „Osservatore Triestino“ po predstavljenih oblastnjah.

C. K. OKRAJNI ŠOLSKI SVET
v Tominu, dne 17. junija 1889.

Na znanje.

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu, da je odprl v Gorici v Raštelji št. 20 krčmo, v katerej toči svoje prav dobro vino, in sicer belo po 24, črno po 28 kr. liter. Priporoča se za obilno obiskovanje.

Ivan Ličen,
veleposestnik v Risembergu.

Na znanje.

Podpisani naznanjam slavnemu občinstvu, da imam v svoji gostilni Via Municipio št. 9 butilje prav dobrega črnega tri leta starega vina od g. barona Bianchi-ja po 50 kr. ena.

Priporoča se

Jakob Jaroš,
gostilničar.

VISKOVINE

za volitev deželnih poslancev in vsakokratne za županstva prodaja po jako znižanih cenah v Semenikih n. št. 10 v Gorici G. Likar.

